

man erindre, at jeg den Gang havde et Magtmiddel. Hermed menes den bekendte 7. August Lov, som man altid tyer til, naar man ikke kan finde andre Argumenter. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at 7. August Loven ikke frembød nogen Mulighed for mig hverken for at fremme Arbejdsløshedslovens Bestemmelser udenfor en Vedtagelse af Rigsdagen eller nogen som helst af de store Produktionslove, som dog har været det afgørende Tegn paa, hvorledes den foregaaende Regerings Politik var. Intet af dette kunde tilvejebringes paa anden Maade end gennem Lovgivning, og det tilvejebragtes ogsaa derved.

Nu siger den højtærede Statsminister, at han vil erkende, at han har været for eftergivende, Oppositionspartierne, siger han, har været „for eftergivende“ i deres Opposition. Ja, det er vanskeligt for mig at udtale mig paa en for alle Medlemmer tilfredsstillende Maade om, hvorvidt den Opposition, som jeg mødte, egentlig var eftergivende. Det kan nok være, der var det eftergivende Træk i den, at den bøjede sig for Kendsgerningernes og Forholdenes Nødvendighed gik med til at vedtage Love. Men bagefter foretrak man at angribe dem ude i Landet. Jeg finder ikke heri noget egentligt Tegn paa virkelig Eftergiveness, snarere Tegn paa Kendskab til politisk Taktik af ikke saa særdeles fremragende Art, Kendskab til denne Taktiks Anvendelighed.

Endelig sagde den højtærede Statsminister, at en Regering, der støtter sig til et Folketingsflertal, altid har en stærkt bestemmende Magt over Udviklingens Gang. Ja, lykkeligvis er dette fuldkommen rigtigt, men denne bestemmende Magt kan dog ikke strække sig til ogsaa at tvinge Oppositionen ind i noget, den ikke vil være med til, navnlig da ikke en Opposition, som samtidig havde Flertal i det andet Ting. Men nu hører vi altsaa, at den tidligere Opposition har i disse Aar været saa eftergivende, at den har stemt for mange Ting, som var den dybt imod. For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse til Stede, vil jeg gerne forud sige, at Regeringen kan være fuldt overbevist om, at vi i vor Oppositionstid ikke vil stemme for noget, som er os dybt imod. Hvor Regeringen fører en forstandig Politik, en efter vor Mening rimelig Politik, vil vi yde den Støtte, men fremsætter den Forslag, som er os dybt imod, maa vi virkelig som Opposition stemme derimod; vi vil saa blot ikke have den Chance, som den forrige Opposition havde: at kunne hindre disse Bestemmelser endelige Vedtagelse. Den

højtærede Statsminister har altsaa ikke i sin Tale fremført en eneste blot halv Kendsgerning til Dokumentation for sin Paastand om vor Politik's Karakter og dens Afhængighed af Socialdemokraterne. Men Bedømmelsen af Socialdemokraternes Forhold til andre Partier er ejendommeligt forskellig efter, om man ser Socialdemokratiet i Samarbejde med sig selv eller med andre. Naar Venstre ser Socialdemokratiet i Samarbejde med os, ja, saa er der ingen Grænse for det uheldsvangre i dette Samarbejde. Men dermed har den højtærede Indenrigsminister paa ingen Maade afkræftet mine Bemærkninger til ham om, at han gerne vil paa en god Forhandlingsfod med Socialdemokraterne, og han har jo ogsaa paany bekræftet det. En god Forhandlingsfod er en god Samarbejdefod. Den højtærede Indenrigsminister har endog udtrykkelig sagt, at han haaber paa en bedre Forhandlingsfod med Socialdemokraterne end med os. Den Tro bygger den højtærede Minister paa, at Socialdemokraterne nok vil være til at faa en saglig Forhandling med. Det maa glæde Socialdemokraterne at høre sig fremstillede som et sagligt Parti, de er ikke vante til at blive bedømt saadan, naar Venstre er ude for at slaa dem ned blandt Vælgerne. Men jeg skal sige, at det vil kun glæde os overmaade oprigtigt, om Venstre kan komme paa en god Forhandlingsfod med Socialdemokraterne. Jeg tror nemlig, at Tiden kræver en god Forhandlingsfod med Socialdemokraterne, og hvis vi kan bidrage noget dertil, er det saa langt fra, at vi skal lægge os i Vejen, at vi netop skal yde vor bedste Medvirkning.

Men hvis man skal komme paa en god Forhandlingsfod med enten Socialdemokraterne alene eller ogsaa med os, maa man være noget mere hensynsfuld i sine Metoder, end den højtærede Indenrigsminister synes at ville være. Jeg har allerede før talt om Lovenes Forberedelse, om den Maade, hvorpaa den højtærede Minister nu lader sine Brændselsordninger forberede. Just har han kaldt Afviklingsudvalget sammen, for at vi skal drøfte en Bekendtgørelse om Brændselet. Denne Bekendtgørelse er udarbejdet af ham og 3 Mænd, hvormellem der ikke findes nogen som helst, der repræsenterer de almindelige Forbrugeres Synspunkter, ingen, som vi har den særlige Grad af Tillid til, som fremkommer, naar det er Folk, man politisk staar nær, der arbejder med Sagerne. Det var just det, den højtærede Regerings Parti som Opposition krævede, at der i al saglig